

ناترازی برق و قوانین نامناسب؛

نفس صنعت فولاد گرفته شد

بهرام سبحانی، رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد در ابتدای این نشست به ارائه آمارهایی از میزان تولید فولاد پرداخت و گفت: تولید محصولات و مقاطع طویل فولادی در ۱۰ ماهه ۱۴۰۲ به میزان ۱۰ میلیون ۶۲۹ هزار تن بوده که ۰.۷ درصد کاهش نسبت به سال گذشته داشته است

به گزارش خبرنگاران گروه صنعت و تجارت گزارش خبر، بهرام سبحانی، رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد در ابتدای این نشست به ارائه آمارهایی از میزان تولید فولاد پرداخت و گفت: تولید محصولات و مقاطع طویل فولادی در ۱۰ ماهه ۱۴۰۲ به میزان ۱۰ میلیون ۶۲۹ هزار تن بوده که ۰.۷ درصد کاهش نسبت به سال گذشته داشته است. تولید محصولات تخت زنجیره فولاد ۷ میلیون و ۵۸۶ تن بوده که نسبت به مدت مشابه سال گذشته ۰.۱ درصد افزایش داشته است.

در ادامه سبحانی در خصوص محصولات نیمه خام صحبت کرد و گفت: محصولات نیمه نهایی مانند شمش نباید با محصولات نیمه خام اشتباه گرفته شوند. برای مثال سنگی که تبدیل به کنسانتره و در مراحل بعدی فولاد می‌شود، را نمی‌توان ذیل محصولات نیمه خام دسته‌بندی کرد. این محصولات در ۱۰ ماهه ابتدایی امسال ۲۷ میلیون و ۹۷ هزار تن بوده که نسبت به سال گذشته ۵ درصد رشد داشته است.

تولید آهن اسفنجی نیز ۳۰ میلیون و ۲۴ هزار تن با ۹ درصد افزایش و گندله نیز ۷.۷ درصد افزایش تولید نسبت به مدت مشابه سال گذشته داشته است. البته ۱۰ ماه ابتدایی سال به دلیل ناترازی در زنجیره تولید به دلایل مختلف همچون نبود گاز زمان مناسبی برای قضاوت نبود.

بر خلاف آنچه به نظر می‌رسد، سود صنایع فولاد زیاد نیست

در ادامه امین ابراهیمی یکی از اعضای هیات مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد گفت: ظرفیت تولید صنعت فولاد ایران پیش از انقلاب ۱.۸ دهم بود که اکنون این رقم به ۴۵ میلیون تن رسیده و ایران همیشه جایگاه قابل توجهی در این میان داشته است. با رفع موانع تولید، امکان ارتقای جهانی رتبه فولاد کشور مهیا است. تحریم‌های بیرونی ما را مقاوم و تحریم‌های داخلی در چند دهه اخیر ما را خودکفا کرده است.

این تصور وجود دارد که صنعت فولاد صنعتی پر سود است اما با نگاهی به آمار و ارقام خلاف این موضوع ثابت می‌شود؛ ۱۶ درصد بازار سرمایه را شرکت‌های فولاد و معدن تشکیل می‌دهند که مارکت کپ آن‌ها ۱۳۶۰ همت و سود آن‌ها حدود ۱۵۰ همت می‌باشد که درصد زیاد این رقم متعلق چند شرکت است و بقیه سهم کوچکی در این بازار دارند. در واقع نرخ بازگشت این شرکت‌ها تنها حدود ۱۰ درصد می‌شود.

وی بیان کرد: در حوزه صادرات نیز صنعت فولاد، به خصوص فولاد میانی پتانسیل ارزآوری ۱۰ میلیارد دلاری در سال دارد. در دهه‌های گذشته صادرات رشد مناسبی داشته و اکنون به ۳۸ کشور جهان انجام می‌شود. در این مسیر چندین مشکل عمده وجود دارد که مهم‌ترین آن‌ها عوارض صادراتی ۲ درصدی است که در مقاطع میانی فولاد اخذ می‌شود. ۲ درصد نیز مالیات و عوارضی است که دریافت می‌شود. برای کالایی که پیش از این معافیت گمرکی داشت اکنون ۴ درصد عوارض صادراتی پرداخت می‌کنیم. ظرفیت تولید در حدود ۴۵ میلیون تن است اما با محدودیت‌هایی که در حوزه انرژی و سایر حوزه‌ها وجود دارد، این رقم به ۳۰ تا ۳۳ میلیون تن محدود شده است.

زنگ خطر کاهش رشد تولید فولاد

سخنران بعدی بهادر احرامیان، عضو دیگر هیأت مدیره انجمن فولاد بود. وی گفت: صنعت فولاد ایران همیشه در رتبه اول یا دوم رشد تولید جهانی بود اما امروز در مقایسه با سال گذشته رشد فولاد ما تنها ۵ درصد بوده است. هر ساله سرمایه‌گذاری در صنعت فولاد در حال کاهش است و این زنگ خطری برای بهره‌وری و رشد این صنعت مهم است. اختلال در زیرساخت‌های لازم همچون برق و گاز باعث شده است ظرفیت فولاد کشور از ۶۳ درصد کمتر شود.

صنعت فولاد نشان داده که در برابر تحریم‌های خارجی قوی بوده و رشد و دسترسی به بازارهای صادراتی را حفظ کرده است اما در برابر مشکلات داخلی آسیب دیده‌ایم.

مشکلات را بر گردن فولادی‌ها نیندازید

در ادامه احسان دشتیان، یکی دیگر از اعضای هیأت مدیره انجمن تولیدکنندگان فولاد در این نشست در مورد مصرف انرژی صنعت فولاد صحبت کرد و گفت: سعی می‌کنند مشکل کمبود برق و گاز و مسکن را به گردن صنعت فولاد بیندازند. در حالی که این صنعت تنها ۵ درصد از کل گاز و ۷ درصد کل برق را مصرف می‌کند. این در حالی است که صنعت فولاد به چشم‌انداز تعریف شده خود توسط دولت مبنی بر ۵۵ میلیون تن تولید تا ۱۴۰۴ رسیده است و این نشان‌دهنده درستی عملکرد این صنعت است.

وی به محدودیت‌هایی که وضع مالیات برای این صنعت ایجاد می‌کند، اشاره کرد و گفت: وضع عوارض صادراتی و اخذ مالیات در شرایطی که ما تحت

تحریم هستیم و مزاد تولید داریم، صنعت فولاد را با انواع مشکلات روبه‌رو می‌کند و نیازمند رسیدگی از جانب نهاد ریاست جمهوری است. البته باید از عملکرد وزارت اقتصاد و صمت در حمایت از صنعت فولاد قدردانی کرد.

دشتیان در ادامه گفت: در مشکل گرانی نیز فولاد را مقصر می‌دانند؛ هر متر مربع مسکن نیازمند ۵۰ کیلوگرم فولاد است پس قیمت تمام شده فولاد در مسکن چیزی حدود ۵ درصد است و گرانی مسکن دلایل دیگری دارد. اگر این شیوه برخورد و قانون گذاری با صنعت فولاد ادامه پیدا کند، به زودی این صنعت نیز به وضعیت صنعت خودرو دچار خواهد شد.

خریدار منتظر ما نخواهد ماند

جهاندار شکری، عضو هیات مدیره با اشاره به سود اندک این صنعت نسبت به سرمایه‌گذاری‌های انجام شده گفت: سرمایه‌گذار باید انگیزه داشته باشد تا صنعت توسعه پیدا کند. برای غلبه بر چالش‌های موجود نیازمند مشورت با بخش خصوصی و به کارگیری نظرات آن‌ها در این حوزه هستیم. چالش‌هایی همچون واردات یک قطعه ساده که برای تولید کننده به کاری سخت تبدیل شده است، اما با این وجود رشد این صنعت قابل دفاع است.

بخش خصوصی درباره اخذ عوارض هشدار داده است اما این کار صورت می‌گیرد و صادرات را با مشکل جدی مواجه می‌کند. زیرا نمی‌توان برای مقابله با عوارض قیمت‌ها را بالا برد و خریداران را از دست داد. خریداران کشورهای مختلف در صورت عدم حضور ما به دنبال تامین‌کنندگان دیگر خواهند رفت و منتظر ما نخواهند ماند. درست است که آمارها نشان از رشد تولید دارند اما می‌توانستیم چندین میلیون تن بیشتر از این ارقام رشد داشته باشیم.

چالش‌های زیاد بر سر راه فعالین صنعت فولاد

احمد دنیانور عضو هیات رئیسه انجمن تولیدکنندگان فولاد نیز با اشاره به همه‌جایی که علیه صنعتگران وجود دارد، گفت: تامین مواد اولیه در صنعت فولاد با مشکلات زیادی روبه‌رو است و واحدهای کوچک تولید شمش که در تأمین بازار داخلی از اهمیت زیادی برخوردارند، در معرض خطر تعطیلی قرار گرفته‌اند. مجموع شرایط صنعت فولاد را در وضعیت زیان‌دهی قرار داده است. تعطیلی واحدهای تولیدی، افزایش قیمت حامل‌های انرژی و بخشنامه‌های خلق‌الساعه که روز به روز عوض می‌شوند، فعالین و صنعت‌گران این حوزه را با معضلات و چالش‌های جدی روبه‌رو کرده است.

وظیفه تولید برق با فولاد نیست؛ ما فولاد تولید می‌کنیم نه برق!

در انتهای جلسه سبحانی رئیس انجمن تولیدکنندگان فولاد، در پاسخ به سوالی مبنی بر پیشنهاد وزارت نیرو به فولادی‌ها برای اقدام به ساخت نیروگاه در جهت تامین انرژی‌های مورد نیاز خود، متذکر شد که ما فولادساز هستیم و باید فولاد تولید کنیم. وظیفه تولید برق بر عهده وزارت نیرو و وظیفه تولید گاز بر عهده وزارت نفت است. این‌که هر کس برای خودش نیروگاه برق بزند در عمل قابل توجیه نیست.

شرکت‌هایی مانند فولاد مبارکه خود اقدام به ساخت نیروگاه کردند اما در زمان محدودیت برق تولیدی‌شان به شبکه منتقل شده و به دست خودشان نمی‌رسد. بنابراین، چرا باید هزینه‌ای که می‌تواند صرف توسعه کارخانه فولاد شود در ساخت نیروگاه مصرف شود؟

سبحانی هم‌چنین در خصوص ورود صنعت فولاد به حوزه معدن نیز گفت: در دو سه دهه اخیر شرایط برعکس شده و فعالین معدن وارد صنعت فولاد شده‌اند و به این دلیل حوزه فولاد با کمبود معدنی مواجه شده است.

منبع: جهان صنعت نیوز